

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 3. marca 2016*

„Neizpolnitev obveznosti države — Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Člen 46b — Uredba (ES) št. 883/2004 — Člen 54 — Starostna pokojnina — Pravila o preprečevanju prekrivanja — Osebe, ki prejemajo starostno pokojnino v okviru nacionalnega sistema in pokojnino javnega uslužbenca v okviru sistema druge države članice — Znižanje zneska starostne pokojnine“

V zadevi C-12/14,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 258 PDEU, vložene 10. januarja 2014,

Evropska komisija, ki jo zastopata K. Mifsud-Bonnici in D. Martin, agenta, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Republiki Malti, ki jo zastopata A. Buhagiar in P. Grech, agenta,

tožena stranka,

ob intervenciji

Republike Avstrije, ki jo zastopata C. Pesendorfer in G. Hesse, agenta,

Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki ga zastopajo J. Beeko, S. Behzadi-Spencer in V. Kaye, agentke, ob sodelovanju T. de la Mare, QC,

intervenienta,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi L. Bay Larsen, predsednik tretjega senata v funkciji predsednika četrtega senata, J. Malenovský, M. Safjan, sodnika, A. Prechal (poročevalka) in K. Jürimäe, sodnici,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodna tajnica: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. julija 2015,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 12. novembra 2015

* Jezik postopka: angleščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Evropska komisija s tožbo Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Republika Malta s tem, ko je od malteških starostnih pokojnin odštevala znesek pokojnin za javne uslužbence drugih držav članic, ni izpolnila obveznosti iz člena 46b Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 592/2008 z dne 17. junija 2008 (UL L 177, str. 1, v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71), in iz člena 54 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 465/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 (UL L 149, str. 4, v nadaljevanju: Uredba št. 883/2004).

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba št. 1408/71

- 2 Člen 1(j) Uredbe št. 1408/71 z naslovom „Opredelitve“ določa:

„V tej uredbi:

[...]

- (j) ‚zakonodaja‘ pomeni vse zakone, predpise in druge določbe ter vse druge sedanje ali prihodnje izvedbene ukrepe vsake države članice, ki se nanašajo na področja socialne varnosti in sisteme socialne varnosti iz člena 4[1].

[...]“

- 3 Člen 4(1)(c) te uredbe, naslovljen „Stvarna veljavnost“, določa:

„Ta uredba se uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

[...]

- (c) dajatve za starost;

[...]“

- 4 Člen 5 te uredbe določa obveznost držav članic, da podajo izjavo glede njenega področja uporabe. Ta člen določa:

„Države članice morajo navesti zakone in sisteme iz člena 4(1) [...], v izjavah, ki se uradno sporočijo in objavijo v skladu s členom 97.“

- 5 Člen 46b te uredbe, naslovljen „Posebne določbe, ki veljajo v primerih prekrivanja dajatev iste vrste po zakonodajah dveh ali več držav članic“, določa:

„1. Določbe o zmanjšanju, mirovanju ali odvzemu, ki jih določa zakonodaja države članice, se ne smejo uporabljati za dajatve, izračunane v skladu s členom 46(2).

2. Določbe o zmanjšanju, mirovanju ali odvzemu, ki jih predpisuje zakonodaja države članice, se uporabljajo za dajatve, izračunane v skladu s členom [46](1)(a)(i) le, če je dajatev:

- (a) bodisi dajatev iz Priloge IV, dela D, katere znesek ni odvisen od dolžine dopolnjenih zavarovalnih dob ali dob prebivanja,

ali

- (b) dajatev, katere znesek se določi na podlagi fiktivne dobe, ki velja za dopolnjeno med datumom, ko je zavarovalni primer nastopil, in kasnejšim datumom. V slednjem primeru se omenjene določbe uporabljajo v primeru prekrivanja take dajatev:

- (i) bodisi z dajatvijo iste vrste, razen kadar je bil med dvema ali več državami članicami sklenjen sporazum, po katerem se ena in ista fiktivna doba ne more upoštevati dvakrat ali večkrat;

- (ii) ali z dajatvijo take vrste, kot je omenjena v (a).

Dajatve, omenjene v (a) in (b) ter sporazumi, so navedeni v Prilogi IV, delu D.“

- 6 Člen 97 Uredbe št. 1408/71, naslovljen „Obveščanje po nekaterih določbah“, določa:

„1. Uradna obvestila iz člena [...] 5 [...], se naslovijo na predsednika Sveta [Evropske unije]. Navajati morajo datum začetka veljavnosti [zadevnih] zakonov in sistemov [...].

2. Uradna obvestila, prejeta v skladu z določbami odstavka 1, se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.“

Uredba št. 883/2004

- 7 Uredba št. 1408/71 je bila nadomeščena z Uredbo št. 883/2004, ki se je v skladu z njenim členom 91 in členom 97 Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 883/2004 (UL L 284, str. 1) začela uporabljati 1. maja 2010, ki je datum razveljavitve Uredbe št. 1408/71.

- 8 V členu 1 Uredbe št. 883/2004 je pojem „zakonodaja“ opredeljen tako:

„V tej uredbi:

[...]

- (l) ‚zakonodaja‘ pomeni vse zakone, predpise in druge določbe ter vse druge izvedbene ukrepe, ki se nanašajo na področja socialne varnosti iz člena 3(1).

[...]“

9 Člen 3 te uredbe, naslovljen „Stvarna veljavnost“, v odstavku 1(d) določa:

„Ta uredba se uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

[...]

(d) dajatve za starost;

[...]“

10 Člen 9 te uredbe, naslovljen „Izjave držav članic o področju uporabe te uredbe“, določa:

„1. Države članice pisno uradno obvestijo [K]omisijo [...] o [...] zakonodaji in sistemih iz člena 3 [...]. V takih obvestilih mora biti naveden datum začetka veljavnosti zadevnih zakonov in sistemov ali, v primeru izjav iz člena 1(1), datum, od katerega se ta uredba uporablja za sisteme, navedene v izjavah držav članic.

2. Ta uradna obvestila se predložijo [...] [K]omisiji vsako leto in se ustrezno objavijo.“

11 Člen 54 te uredbe, naslovljen „Prekrivanje istovrstnih dajatev“, določa:

„1. Kadar se dajatve iste vrste, ki se zagotavljajo po zakonodaji dveh ali več držav članic, prekrivajo, se pravila za preprečevanje prekrivanja iz zakonodaje države članice ne uporabijo za sorazmerno dajatev.

2. Pravila za preprečevanje prekrivanja se uporabijo za neodvisno dajatev samo, če gre za dajatev, katere:

(a) znesek ni odvisen od trajanja zavarovalnih dob ali dob prebivanja;

ali

(b) znesek se določi na podlagi fiktivne dobe, ki velja za dopolnjeno med datumom, ko je zavarovalni primer nastopil, in kasnejšim datumom, ki se prekriva z:

(i) dajatvijo iste vrste, razen kadar je bil med dvema ali več državami članicami sklenjen sporazum, s katerim se prepreči, da bi se ista fiktivna doba upoštevala več kot enkrat; ali

(ii) dajatvijo iz pododstavka (a).

Dajatve in sporazumi iz pododstavkov (a) in (b) so navedeni v Prilogi IX.“

Direktiva 98/49/ES

12 Člen 1 Direktive Sveta 98/49/ES z dne 29. junija 1998 o zaščiti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja zaposlenih in samozaposlenih oseb, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 323) določa:

„Cilj te direktive je zaščititi pravice zavarovancev sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki se preselijo iz ene države članice v drugo, in tako prispevati k odpravi ovir za prosto gibanje zaposlenih in samozaposlenih oseb znotraj Skupnosti. Takšna zaščita se nanaša na pravice do pokojnine na podlagi obveznega in prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, razen tistih, ki jih obravnava Uredba [...] št. 1408/71.“

Nacionalno pravo

Malteško pravo

- 13 Člen 56 malteškega zakona o socialni varnosti (Maltese Social Security Act) določa:

„Kadar ima oseba pravico do starostne pokojnine, ki ni starostna pokojnina, ki je bila kadar koli v celoti izplačana, se vsaka pokojnina, pridobljena v skladu z določbami členov od 53 do 55 tega zakona, odšteje od zneska te starostne pokojnine.“

Pravo Združenega kraljestva

- 14 Trije pokojninski sistemi, ki so v veljavi v Združenem kraljestvu in so upoštevni v obravnavanem primeru, so sistem pokojninskega zavarovanja za nacionalno zdravstveno službo (National Health Service Pension Scheme), glavni sistem pokojninskega zavarovanja za javne uslužbence (Principal Civil Service Pension Scheme) in sistem pokojninskega zavarovanja za oborožene sile iz leta 1975 (Armed Forces Pension Scheme 1975), v delu, v katerem se slednji nanaša na osebje Kraljevega vojnega letalstva (Royal Air Force), zaposleno pred 6. aprilom 2005 (v nadaljevanju, skupaj: zadevni pokojninski sistemi). Glavni sistem pokojninskega zavarovanja za javne uslužbence in sistem pokojninskega zavarovanja za nacionalno zdravstveno službo sta bila sprejeta na podlagi pokojninskega zakonika iz leta 1972 (Superannuation Act 1972). Določbe, ki se nanašajo na sistem pokojninskega zavarovanja, ki se uporablja za zaposlene pri Kraljevem vojnem letalstvu, vsebovane v sistemu pokojninskega zavarovanja za oborožene sile iz leta 1975, so bile sprejete na podlagi pristojnosti, podeljenih na podlagi zakona o zračnih silah iz leta 1917 (ustanovitev) (Air Force (Constitution) Act 1917).

Predhodni postopek

- 15 Komisija je 25. novembra 2010 po treh peticijah, ki so jih na Parlament naslovili malteški državljani, ki so grajali dejstvo, da je bil znesek pokojnine, ki ga prejema na podlagi zadevnih pokojninskih sistemov, odštet od njihove malteške zakonske starostne pokojnine na podlagi člena 56 zakona o socialni varnosti, na Republiko Malto naslovila uradni opomin, v katerem je to državo članico opozorila na možnost nezdržljivosti te nacionalne določbe s členom 46b Uredbe št. 1408/71 in členom 54 Uredbe št. 883/2004.
- 16 Republika Malta je na ta uradni opomin odgovorila z dopisoma z dne 27. januarja in 28. decembra 2011.
- 17 Komisija je v dopisu z dne 28. februarja 2012 Republiko Malto poslala obrazloženo mnenje, v katerem je potrdila svoje stališče in to državo članico pozvala, naj zagotovi uskladitev s tem obrazloženim mnenjem v dveh mesecih od njegovega prejema. Republika Malta je v dopisu z dne 25. julija 2012 vztrajala pri svojem stališču.
- 18 Ker Komisije odgovor Republike Malte ni prepričal, je sklenila vložiti to tožbo.
- 19 S sklepoma predsednika Sodišča z dne 4. avgusta 2014 je bila Republiko Avstriji in Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska dovoljena intervencija v okviru tega postopka v podporo predlogom Republike Malte.

Tožba

Dopustnost

Trditve strank

- 20 Republika Malta izpodbija dopustnost te tožbe, ker naj bi Komisija morala vložiti tožbo proti Združenemu kraljestvu, namesto proti njej.
- 21 Republika Malta trdi, da zadevni pokojninski sistemi niso bili navedeni v izjavah, ki jih je Združeno kraljestvo sporočilo na podlagi člena 5 Uredbe št. 1408/71 in člena 9(1) Uredbe št. 883/2004, saj Združeno kraljestvo meni, da ti sistemi ne spadajo na stvarno področje uporabe teh uredb. Republika Malta meni, da če se Komisija ne strinja z izjavo, ki jo neka država članica sprejme v zvezi z dajatvami, ki spadajo na področje uporabe uredbe o socialni varnosti, mora preučiti zadevo neposredno z zadevno državo članico. V tem primeru je Združeno kraljestvo edina država članica, ki lahko navaja argumente in predloži dokaze. Zato naj bi tožba proti Republiki Malti pomenila kršitev pravice do poštenega sojenja.
- 22 Združeno kraljestvo, ki v postopku intervenira v podporo trditvam Republike Malte, navaja, da je Komisija zlorabila pooblastila, ko je uporabila postopek iz člena 258 PDEU za izpodbijanje ukrepov druge države članice. Po mnenju Združenega kraljestva je država članica, ki je obtožena, prikrajšana za varstvo, ki ga zagotavlja postopek za ugotavljanje kršitev, in ima kot intervenientka v tem kontekstu samo bolj omejene postopkovne pravice.
- 23 Komisija predlaga, naj se ugovor nedopustnosti, ki sta ga vložili Republika Malta in Združeno kraljestvo, zavrne.

Presoja Sodišča

- 24 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da mora Komisija, če meni, da država članica ni izpolnila obveznosti, presoditi o možnosti ukrepanja proti tej državi ter opredeliti določbe, ki naj bi jih kršila, in trenutek, ko bo proti njej začela postopek zaradi neizpolnitve obveznosti, pri čemer preudarki, na podlagi katerih se tako odloči, ne morejo vplivati na dopustnost tožbe (sodba Komisija/Poljska, C-311/09, EU:C:2010:257, točka 19 in navedena sodna praksa).
- 25 Ob upoštevanju te diskrecijske pravice nevložitev tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti proti eni državi članici ni upoštevna pri presoji dopustnosti tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti proti drugi državi članici. Dopustnosti te tožbe torej ne omaja dejstvo, da Komisija ni vložila tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti proti Združenemu kraljestvu.
- 26 V zvezi s tožbenim razlogom, ki se nanaša na domnevno zlorabo pooblastil, je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Komisiji ni treba dokazati obstoja pravnega interesa niti navesti razlogov, iz katerih je vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti. Ker torej v obravnavani zadevi predmet tožbe, kot je naveden v začetni vlogi, ustreza predmetu spora, kot je opredeljen v uradnem opominu in obrazloženem mnenju, ni mogoče veljavno trditi, da je Komisija zlorabila pooblastila (glej v tem smislu sodbo Komisija/Španija, C-562/07, EU:C:2009:614, točka 25 in navedena sodna praksa).

- 27 Kot je navedel generalni pravobranilec v točki 40 sklepnih predlogov, dopustnosti tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti proti državi članici ne omaja niti dejstvo, da bi lahko bilo Sodišče v okviru te tožbe pozvano, naj z vidika prava Unije pojasni opredelitev sistema druge države članice. Tako pojasnilo tudi ne pomeni, da so kršene postopkovne pravice zadnjenavedene države članice, ki je intervenientka v postopku.
- 28 Iz zgornjih ugotovitev je zato razvidno, da je ta tožba dopustna.

Utemeljenost

Trditve strank

- 29 Komisija v tožbi trdi, prvič, da zadevni pokojninski sistemi spadajo na področje uporabe uredb št. 1408/71 in št. 883/2004.
- 30 Komisija meni, da sistemi pokojninskega zavarovanja za javne uslužbence Združenega kraljestva, na eni strani, določajo dajatve za starost v smislu člena 4(1)(c) Uredbe št. 1408/71 in člena 3(1)(d) Uredbe št. 883/2004, na drugi strani pa temeljijo na „zakonodaji“ v smislu člena 1(j), prvi pododstavek, in 1(l), prvi pododstavek, teh uredb.
- 31 Drugič, Komisija trdi, da člen 46b Uredbe št. 1408/71 in člen 54 Uredbe št. 883/2004 nasprotujeta določbi nacionalnega prava, kot je člen 56 malteškega zakona o socialni varnosti, ker določa znižanje zneska starostne pokojnine, ki se izplača na podlagi malteške zakonodaje, za znesek pokojnine javnega uslužbenca Združenega kraljestva.
- 32 Republika Malta v odgovoru na tožbo, ki sta jo v tej točki podprla Republika Avstrija in Združeno kraljestvo, zlasti navaja, da jo zavezuje dejstvo, da sistemi Združenega kraljestva niso bili nikoli omenjeni v izjavah Združenega kraljestva na podlagi člena 5 Uredbe št. 1408/71 in člena 9 Uredbe št. 883/2004. Od držav članic se ne more zahtevati, naj samostojno presodijo naravo dajatev, ki jih zagotovijo druge države članice, ob tem pa ne upoštevajo izjav, ki so jih slednje podale na podlagi teh določb. Taka trditev bi oslabilo pravno veljavo in status izjav zadevne države članice, ogrozila celovitost sistema usklajevanja socialne varnosti, uvedenega s tema uredbama, ter privedla do praktičnih in upravnih težav.
- 33 Republika Malta, ki jo v tej točki podpira Združeno kraljestvo, prav tako trdi, da se pokojninski sistemi za javne uslužbence Združenega kraljestva lahko štejejo za sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki spadajo na področje uporabe Direktive 98/49. Kadar država članica ni podala izjave na podlagi Uredbe št. 1408/71 ali Uredbe št. 883/2004 in kadar se zdi, da ta država članica šteje, da pokojninski sistemi spadajo na področje uporabe Direktive 98/49, je treba za te pokojnine šteti, da so izključene s področja uporabe uredb št. 1408/71 in 883/2004.
- 34 Komisija, ki meni, da se Direktiva 98/49 v tem primeru ne uporabi, odgovarja, da navedba zadevnih pokojninskih sistemov v izjavah Združenega kraljestva ne zadostuje za to, da Republika Malta šteje, da se zadevne določbe ne nanašajo na te sisteme. Po mnenju Komisije iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da Republika Malta uporabe uredb št. 1408/71 in št. 883/2004 v primeru britanskih pokojninskih sistemov ne bi smela presoditi z vidika vprašanja, ali je dajatev v nacionalni zakonodaji opredeljena kot „dajatev socialne varnosti“, temveč glede na konstitutivne elemente zadevne dajatve.

Presoja Sodišča

- 35 Na podlagi očitkov Komisije je mogoče ugotoviti, najprej, da morajo države članice preučiti zakonodajo druge države članice, da se prepričajo, da zakonodaja, ne glede na dejstvo, da s strani druge države članice ni bila predmet izjave na podlagi člena 5 Uredbe št. 1408/71 ali člena 9(1) Uredbe št. 883/2004, spada na stvarno področje uporabe teh uredb, dalje, da bi ta preučitev, če jo je izvedla Republika Malta, morala privedi do ugotovitve, da zadevni pokojninski sistemi zagotavljajo dajatve za starost in temeljijo na zakonodajah, ki spadajo na področje uporabe uredb št. 1408/71 in št. 883/2004, in nazadnje, da je posledično uporaba člena 56 malteškega zakona o socialni varnosti v delu, v katerem prepoveduje prekrivanje dajatev, ki izhajajo iz zadevnih pokojninskih sistemov, s starostno pokojnino, dolgovano na podlagi malteške zakonodaje, nezdržljiva s členom 46b Uredbe št. 1408/71 in s členom 54 Uredbe št. 883/2004.
- 36 Člen 5 Uredbe št. 1408/71 in člen 9(1) Uredbe št. 883/2004 državam članicam nalagata obveznost navedbe zakonodaj in sistemov v zvezi z dajatvami socialne varnosti, ki spadajo na stvarno področje uporabe teh uredb in ki jih morajo države članice upoštevati ob spoštovanju zahtev iz člena 4(3) PEU.
- 37 Iz načela lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU namreč izhaja, da morajo vse države članice za namene izjav iz člena 5 Uredbe št. 1408/71 in člena 9(1) Uredbe št. 883/2004 izvesti skrben preizkus lastnih sistemov socialne varnosti, in če je treba, v okviru tega preizkusa, zanje razglasiti, da spadajo na področje uporabe teh uredb (glej po analogiji sodbi FTS, C-202/97, EU:C:2000:75, točka 51, in Herbosch Kiere, C-2/05, EU:C:2006:69, točka 22). Iz tega načela prav tako izhaja, da lahko druge države članice pričakujejo, da zadevna država članica upošteva te obveznosti.
- 38 Na podlagi teh izjav se ustvari domneva, da nacionalne zakonodaje, ki se navedejo na podlagi člena 5 Uredbe št. 1408/71 ali člena 9 Uredbe št. 883/2004, spadajo na stvarno področje uporabe teh uredb in načeloma zavezujejo druge države članice. Nasprotno, če država članica ni navedla nacionalne zakonodaje na podlagi teh uredb, lahko druge države članice načeloma iz tega sklepajo, da ta zakonodaja ne spada na stvarno področje uporabe teh uredb.
- 39 Poleg tega jih morajo druge države članice upoštevati tako dolgo, dokler izjave držav članic niso spremenjene ali umaknjene. Država članica, ki je podala izjavo, mora ponovno preučiti njeno utemeljenost in jo, odvisno od primera, spremeniti, če druga država članica izrazi dvome glede resničnosti teh izjav (glej v tem smislu sodbo Banks in drugi, C-178/97, EU:C:2000:169, točka 43).
- 40 Vendar ta ugotovitev ne pomeni, da država članica nima nobene možnosti reagirati, če je seznanjena z informacijami, ki zbujejo dvome glede resničnosti izjav druge države članice.
- 41 Prvič, če izjava vzbuja pomisleke in države članice ne morejo doseči soglasja zlasti glede opredelitve zakonodaj ali sistemov v okviru področja uporabe uredb št. 1408/71 in št. 883/2004, se lahko obrnejo na Upravno komisijo iz členov 80 in 81 Uredbe št. 1408/71 ter členov 71 in 72 Uredbe št. 883/2004. Drugič, če Upravni komisiji ne uspe uskladiti stališč držav članic glede zakonodaje, ki se uporabi v tem primeru, se mora – če je tak primer – država članica, ki ima pomisleke glede resničnosti izjave druge države članice, obrniti na Komisijo ali, kot skrajni ukrep, sprožiti postopek na podlagi člena 259 PDEU, zato da omogoči Sodišču, če je tak primer, da preuči vprašanje zakonodaje, ki se uporabi (glej v tem smislu sodbo Banks in drugi, C-178/97, EU:C:2000:169, točka 44).
- 42 Glede argumentov, ki jih je podala Komisija, je treba dodati, da ugotovitev, da mora država članica upoštevati izjavo druge države članice, tudi ni v nasprotju s sodno prakso Sodišča (glej zlasti sodbe Beerens, 35/77, EU:C:1977:194, točka 9, in Hliddal in Bornand, C-216/12 in C-217/12, EU:C:2013:568, točka 46), v skladu s katero je treba okoliščino, da je država članica vključila nacionalni zakon ali predpis v izjavo na podlagi člena 5 Uredbe št. 1408/71 ali člena 9 Uredbe št. 883/2004, šteti za dokaz,

da so dajatve, dodeljene na podlagi tega zakona, dajatve socialne varnosti v smislu teh uredb, medtem ko okoliščina, da zakon ali predpis nista bila predmet takšne izjave, kot taka ni dokaz, da ta zakon ali predpis ne spada na področje uporabe teh uredb.

- 43 Kljub neobstoju splošne obveznosti držav članic, da preučijo, ali zakonodaja drugih držav članic spada na stvarno področje uporabe uredb št. 1408/71 in št. 883/2004, je nacionalno sodišče, ki odloča v sporu v zvezi s takšnim zakonom ali predpisom, lahko vedno pozvano, naj preuči opredelitev zadevnega sistema v zadevi, v kateri odloča, in po potrebi Sodišču predloži vprašanje za predhodno odločanje v zvezi s tem.
- 44 Nasprotno, iz nobenega od zadevnih členov ne izhaja, da morajo druge države članice od tiste, ki je sprejela ta zakon ali predpis, pa ga ni omenila v izjavi, na lastno pobudo ugotoviti, ali je zanj treba šteti, da spada na stvarno področje uporabe zadevnih uredb.
- 45 Iz navedenega izhaja, da je Komisija to tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti napačno utemeljila na obstoju splošne obveznosti držav članic, da preverijo, ali zakoni drugih držav članic, ne glede na to, da niso bili omenjeni v izjavi na podlagi člena 5 Uredbe št. 1408/71 ali člena 9(1) Uredbe št. 883/2004, vseeno spadajo na stvarno področje uporabe teh uredb.
- 46 Tožbo je zato treba v celoti zavrni.

Stroški

- 47 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. Ker je Republika Malta predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi tožbenimi razlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov. V skladu s členom 140 Poslovnika Republika Avstrija in Združeno kraljestvo nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Evropska komisija nosi stroške.**
- 3. Republika Avstrija in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosita lastne stroške.**

Podpisi